

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 10 oktober 2008 in
zaak nrs. 08/34104 en 08/34099 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van ... (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 oktober 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

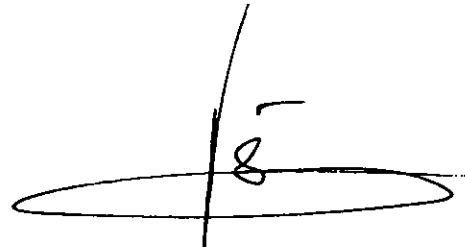
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 november 2008

434-572.

Verzonden: 4 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

10. OKT. 2008 13:32

SBR VREEMDLING ZKN

NR. 387 P. 2/6

Rechtbank 's-Gravenhage
 zittinghoudende te Amsterdam
 vreemdelingenkamer
 voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
 j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 08/34104 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/34099 (beroep)

V.nr.:

inzake: van (gestelde)
 Liberiaanse nationaliteit, verblijvende in het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, verzoeker,
 gemachtigde: mr. H.W.F. Klarenaar, advocaat te Dordrecht,

tegen: de staatssecretaris van Justitie, verweerder,
 gemachtigde: mr. C.D.V. Efstratiades, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 21 september 2008 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 20 september 2008 waarbij de aanvraag van 15 september 2008 van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van verzoeker achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

2. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 3 oktober 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig M. Musah als tolk in de Hausa taal. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Verzoeker heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Verzoeker heeft problemen ondervonden omdat hij christen is. Hij werd om die reden niet geaccepteerd door de echtgenoot van de vrouw die hem heeft opgevoed. Voorts werd hij in februari 2007 aangevallen door moslims omdat hij het christendom predikte en uit de bijbel voorlas op straat in Ghana. Hij was bang dat hij vermoord zou worden door moslims. Verzoeker is naar eigen zeggen op 29 maart 2007 vanuit Ghana, naar Liberia vertrokken en is op 3 april 2007 daarvandaan per schip naar Nederland gegaan. Na enkele dagen is hij naar Frankrijk vertrokken waar hij 20 dagen verbleef. In juni 2007 is verzoeker weer naar Nederland gegaan.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procesuren in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31 van de Vw 2000.

AWB 08/34104 en AWB 08/34099 inzake

2

Verzoeker heeft geen documenten overgelegd om zijn gestelde identiteit, nationaliteit en reisroute vast te kunnen stellen. Uit de verklaringen van verzoeker is niet gebleken dat het ontbreken van deze documenten hem niet kan worden aangerekend. Verzoeker heeft verder tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn paspoort. Niet is gebleken dat verzoeker niet in staat is geweest naar de autoriteiten van zijn land te gaan om identiteitsdocumenten te verkrijgen. Het is verzoekers eigen verantwoordelijkheid om zijn gestelde identiteit en nationaliteit te onderbouwen met documenten. Verzoeker heeft wisselend verklaard over zijn nationaliteit. Op 18 juli 2008 heeft verzoeker verklaard de Ghanese nationaliteit te hebben terwijl hij tijdens het eerste gehoor op 16 september 2008 heeft verklaard de Liberiaanse nationaliteit te hebben. Verzoeker heeft onvoldoende meegewerkt aan het vaststellen van zijn reisroute. Hij heeft geen enkel document overgelegd en geen concrete en controleerbare verklaringen afgelegd met betrekking tot zijn reis. Een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel wordt beoordeeld aan de hand van datgene dat een vreemdeling stelt te hebben ondervonden in het land waarvan hij de nationaliteit bezit. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker afkomstig is uit Liberia. Zijn gestelde herkomst uit Liberia is niet met documenten onderbouwd en hij heeft tijdens het eerste gehoor een groot aantal elementaire vragen over zijn gestelde land van herkomst, geboorteplaats, afkomst en directe woonomgeving niet of onjuist beantwoord. Dat verzoeker 13 jaar was toen hij uit Liberia vertrok kan niet worden aangemerkt als een plausibele verklaring voor zijn gebrek aan kennis over Liberia. Nu niet aannemelijk is geworden dat verzoeker afkomstig is uit Liberia wordt geen geloof gehecht aan de gestelde problemen die hij in Liberia of elders heeft ondervonden of in de toekomst vreest te ondervinden. Verzoeker komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

2. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel alleen wordt beoordeeld aan de hand van datgene dat een vreemdeling stelt te hebben ondervonden in het land waarvan hij de nationaliteit bezit, omdat hij er van uitgaat dat als een vreemdeling elders problemen heeft ondervonden, hij bescherming kan zoeken in het land waarvan hij de nationaliteit heeft.

3. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procesuren heeft kunnen afdoen. Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Verzoeker stelt de Liberiaanse nationaliteit te hebben. Hij is echter op 13-jarige leeftijd naar Ghana verhuisd. Het is niet duidelijk welke nationaliteit hij heeft. Verzoeker verkeert in bewijsnood. Aan verzoeker kan in redelijkheid niet worden tegengeworpen dat hij geen antwoorden kan geven op vragen over Liberia omdat hij daar al heel lang niet meer woont. Verzoeker heeft verder nooit een identiteitsdocument gehad. Het is mogelijk dat verzoeker de Ghanese nationaliteit bezit. Verweerder had dan ook onderzoek moeten doen naar de nationaliteit van verzoeker, nu verzoeker stelt in Ghana te worden vervolgd wegens zijn geloof. Mocht verzoeker de Ghanese nationaliteit bezitten, dan had verweerder zijn aanvraag wel degelijk inhoudelijk moeten toetsen en niet zonder meer kunnen afdoen op grond van het feit dat hij geen gevaar loopt in het land van herkomst.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure

10. OKT. 2008 13:33

SBR VREEMDLING ZKN

NR. 387 P. 4/6

AWB 08/34104 en AWB 08/34099 inzake

3

leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat bij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeert naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

7. Verzoeker heeft aangevoerd dat hij in bewijsnood verkeert ten aanzien van zijn nationaliteit. Volgens verzoeker is hij nooit in het bezit geweest van een identiteitsdocument en kan hij geen antwoorden geven op vragen over Liberia omdat hij daar al heel lang niet meer woont.

7.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 in samenhang gelezen met artikel 3.1.14 van het Vreemdelingenbesluit 2000 is het aan de vreemdeling uit eigen beweging alle voor de beoordeling van zijn aanvraag mogelijk relevante gegevens, waaronder in elk geval originele documenten met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, te verstrekken, op basis waarvan beoordeeld kan worden of een rechtsgrond voor verlening bestaat. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker bij zijn asielaanvraag geen documenten heeft overgelegd die zijn gestelde identiteit onderbouwen. Niet is gebleken dat dit niet aan verzoeker is toe te rekenen. Verzoeker heeft wisselende verklaringen afgelegd over zijn paspoort. Tijdens het gehoor op 18 juli 2008 naar aanleiding van de aan hem opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring heeft verzoeker verklaard dat hij een Ghanees paspoort had dat hij kwijt is geraakt in Frankrijk. Tijdens het eerste gehoor heeft hij echter verklaard dat hij nooit een paspoort heeft gehad. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker voor die wisselende uitspraken geen afdoende verklaring heeft gegeven. Verweerder heeft zich eveneens in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de verklaring van eiser dat hij nooit in het bezit van een identiteitsdocument is geweest hem niet ontslaat van de verplichting om zijn identiteit en nationaliteit met documenten te onderbouwen, dat van verzoeker mocht worden verlangd dat hij zich zou wenden tot de autoriteiten van zijn land van herkomst om een identiteitsdocument te verkrijgen en dat niet is gebleken dat hij daartoe niet in staat is geweest. Verweerder heeft zich eveneens in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de uitleg die verzoeker geeft voor het gebrek aan kennis over Liberia niet plausibel is omdat het niveau van de aan hem gestelde vragen niet van dien aard is dat verzoeker deze niet zou hebben kunnen beantwoorden, nu hij verklaard heeft dat hij tot zijn 13^e jaar in Liberia heeft gewoond. Gelet daarop heeft verweerder in redelijkheid aan verzoeker kunnen tegenwerpen dat het niet geloofwaardig is dat hij uit Liberia afkomstig is.

10. OKT. 2008 13:33

SBR VREEMDLING ZKN

NR. 387 P. 5/6

AWB 08/34104 en AWB 08/34099 inzake

4

8. Verzoeker heeft zich subsidiair op het standpunt gesteld dat nu niet duidelijk is of verzoeker de Ghanaese dan wel de Liberiaanse nationaliteit heeft, het op de weg van verweerder had gelegen om onderzoek te (laten) verrichten naar de afkomst van verzoeker door middel van bijvoorbeeld een taalanalyse en dat de AC-procedure zich niet leent voor een dergelijk onderzoek. De voorzieningenrechter volgt deze stelling niet. Het is, zoals hiervoor is overwogen, aan verzoeker zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken. Voor een onderzoek naar de afkomst van verzoeker bestond dan ook geen aanleiding. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter was dit dan ook geen reden om de aanvraag niet binnen de AC-procedure af te doen.

9. Uit het voorgaande volgt dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

10. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

10. OKT. 2008 13:33

SBR VREEMDLING ZKN

NR. 387 P. 6/6

AWB 08/34104 en AWB 08/34099 inzake

5

V. BESLISSING

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/34099:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/34104:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Ermerik, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van M.E. Sjouka, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 10 oktober 2008.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op: 10 OKT 2008

Conc.: MSj
Coll: Muff
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

✓ Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:3 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

KLARENAAR
advocaten

Mr H.W.F. Klarenaar
Mr J. van der Stel
Mw. Mr M. Luijendijk
advocaten en procureurs
Postadres:
Postbus 939
3300 AX Dordrecht
Bomkade 14
Dordrecht
Tel.: 078 631 24 68
Fax: 078 613 38 04

Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

=Per Telefax: 070 365 13 80=

Dordrecht, 16 oktober 2008

APPELSCHRIFT/ Hoger Beroepschrift

Inzake: Staat
Reg. Nr.: 08/34104
Appellant:
Nationaliteit: Liberiaanse

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 OKT 2008	
ZAAKNR.	200807671
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

De van onbekende nationaliteit, verblijvende in het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te (3311 JD) Dordrecht, aan de Bomkade 14, ten kantore van H.W.F. Klarenaar, advocaat te Dordrecht, die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is, zulks met het recht van substitutie.

Appellant stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, (reg.nr.: 08/34099), uitgesproken en verzonden op 10 oktober 2008.

Dit appelschrift berust op de navolgende grief:

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak het volgende:
r.o. 8

“Verzoeker heeft zich subsidiair op het standpunt gesteld dat, nu niet duidelijk is of verzoeker de Ghanees dan wel de Liberiaanse nationaliteit heeft, het op de weg van verweerder had gelegen om onderzoek te (laten) verrichten naar de afkomst van verzoeker door middel van bijvoorbeeld een taalanalyse en dat de AC- procedure zich niet leent voor een dergelijk onderzoek. De voorzieningenrechter volgt deze stelling niet. Het is, zoals hiervoor overwogen, aan verzoeker zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken. Voor een onderzoek naar de afkomst van verzoeker

ADVOCLAAM

Klarenaar Advocaten en Advoclaam zijn handelsnamen van Vredenburg B.V. Opdrachten worden uitsluitend aanvaard en uitgevoerd door Vredenburg B.V. en zijn onderworpen aan Algemene Voorwaarden, welke zijn gedeponeerd bij de K. v. K. te Rotterdam, nr. 24313645. In de Algemene Voorwaarden is onder meer bepaald dat iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de hoedanigheidspraktijkverzekering wordt uitbetaald. Een exemplaar van de voorwaarden wordt u op verzoek door de K. v. K. of Vredenburg B.V. toegezonden.

bestond dan ook geen aanleiding. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter was dit dan ook geen reden om de aanvraag niet binnen de AC-procedure af te doen."

Toelichting op grief 1

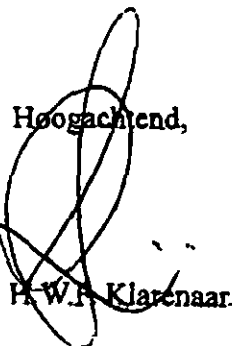
De rechtbank oordeelt in de voorliggende zaak ten onrechte dat het aan appellant is zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken en dat in voorliggende zaak geen aanleiding bestond voor een onderzoek naar de afkomst van verzoeker. De rechtbank geeft hiermee blijk van een onjuiste rechtsopvatting. In dit kader wijst appellant naar artikel 4 lid 1 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad waarin het volgende staat:

"De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met verzoeker te beoordelen."

Uit de laatste zin van dit artikel kan naar de mening van appellant worden geconcludeerd dat er tussen de staat en de verzoeker (appellant) een samenwerkingsplicht is waar het gaat om de beoordeling van de relevante feiten. Als er bij de beoordeling van de feiten blijkt dat er meer informatie of opheldering nodig is, moeten de lidstaat en de verzoeker (appellant) samen proberen meer documenten of andere aanwijzingen te verkrijgen. In de voorliggende zaak was het dus aan de staat (verweerder) om nader onderzoek te verrichten naar de nationaliteit van appellant. Immers, appellant verkeert in bewijsnood met betrekking tot het aantonen van zijn nationaliteit. De rechtbank heeft dus ten onrechte overwogen dat het alleen aan de verzoeker (appellant) is om zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken.

Conclusie:

- de aangevallen uitspraak van de rechtbank, waarvan hoger beroep, nietig te verklaren dan wel te vernietigen;
- voor zover rechtens gewenst te bepalen dat de Rechtbank in deze een nieuwe uitspraak zal moeten formuleren met inachtneming van Uw uitspraak;
- verweerder te veroordelen in de (proces) kosten.

Hoogachtend,

H.W.F. Klarenaar.